

olžnost, da bo otrok »po krstu živel, kakor je primerno za kristjana, in vestno olnjeval dolžnosti, ki iz krsta izhajajo« (ZCP 872).

»Cerkve, ki je prejela naročilo oznanjevati evangelij in krščevati, je že od prvih stoletij naprej krščevala ne le odrasle, ampak tudi otroke. Iz Gospodovih besed: »Če se kdo ne rodi iz vode in Svetega Duha, ne more priti v Božje kraljestvo« (Jn 3,5), je vedno sklepala, da otrokom ne sme braniti krsta; kajpada so krščeni v veri Cerkve same, v veri, ki jo izpovedujejo starši, botri in drugi navzoči. Ti namreč predstavljajo krajevno Cerkev pa tudi celotno družbo svetih in vernih: mati Cerkev, ki celotna rodi vse, celotna pa tudi vsakega posebej« (KO 2).

Botri imajo tudi dolžnost skupaj s starši, ki so prvi vzgojitelji in pričevalci, a spodbujajo duhovno rast v veri krščencev. Navodila pravijo, da je »za popolno uresničitev zakramenta treba, da so otroci pozneje vzgojeni v tisti veri, v kateri so bili krščeni; temelj za to pa bo prej prejeti zakrament« (KO 3). Kar za eva število botrov, liturgično navodilo pravi, da ima lahko »vsak otrok botra in otro« (KO 6), medtem ko *Zakonik cerkvenega prava* zahteva, naj bo »boter ali oter samo eden, lahko pa sta eden in ena« (ZCP 873). Ob tem naniza *pogoje* i botra, in sicer: da mora biti sposoben in voljan opravljati to službo, da je izolnil šestnajst let, da je katoličan, da je bil že pri birmi in pri obhajilu in da živi rimerno veri in nalogi, ki jo bo sprejel, da mu ni bila naložena nobena cerkvena kazen in da krščencu ni oče ali mati. Kar zadeva člana nekatoliške cerkvene cupnosti, je lahko hkrati s katoliškim botrom samo priča krsta (ZCP 874).

Zakonik cerkvenega prava govori tudi o nujni pripravi tako botrov kot starav otroka, ki bo krščen, saj pravi: »Starše otroka, ki bo krščen, in tiste, ki bodo revzeli službo botrov, je treba pravilno poučiti o pomenu tega zakramenta in dolžnostih, ki so z njim povezane; župnik naj sam ali po drugih poskrbi za otreben pouk staršev s pastoralnimi spodbudami in tudi s skupno molitvijo, o zbere več družin skupaj in jih, kjer je mogoče, obišče« (ZCP 851 § 2).

Pomen botra pri krstu nam razodeva že sam obred, saj so botri večkrat sebno nagovorjeni:

- Pri obredu sprejema otrok krstitelj vpraša: »Dragi botri, ali ste pripravljeni pomagati staršem teh otrok pri spolnjevanju njihovih dolžnosti?«
- V povabilu, naj naredijo otroku križ na čelu, krstitelj pravi: »Za menoj pa vas bodo pokrižali tudi vaši starši in botri.«
- Pri odgovedi hudemu duhu krstitelj pravi: »Dragi starši in botri, po zakramentu krsta bodo otroci, ki ste jih prinesli, dobili po božji ljubezni novo življenje iz vode in Svetega Duha. Vi pa si prizadevajte, da jih boste tako vzgajali v veri, da greh ne bo okužil njihovega božjega življenja, ampak da bo v njih vedno bolj rastle. Če ste torej v moči svo-

je vere pripravljeni prevzeti to nalogo v zavesti svojega krsta, potem se odpovejte grehu in izpovejte vero v Jezusa Kristusa.«

- Pri izpovedi vere vpraša starše in botre: »Verujete v Boga Očeta vse-mogočnega ...?«
- Tik pred krstom vpraša starše in botre: »Hočete torej, da I. prejme krst v veri Cerkve, ki smo jo pravkar vsi izpovedali?«
- Pri podelitvi belega oblačila in prižgane sveče krstitelj, potem ko je že poudaril, da je belo oblačilo znamenje novega dostojanstva, pove, naj jim bodo nauki in zgledi sorodnikov v podporo, da bodo to belo oblačilo brez madeža prinesli v večno življenje. Nato se krstitelj spet ozre k staršem in botrom, jim predstavi velikonočno svečo in pravi: »Sprejmite Kristusovo luč. Starši in botri, ohranite luč, ki vam je zupana, da bodo vaši otroci v Kristusovi luči varno hodili kot otroci luči, vztrajali v veri in šli z vsemi svetniki v nebesih prihajajočemu Gospodu naproti.«

Pomembnost botrov pa lahko vidimo tudi v tem, da se svetuje, naj bo boter pri birmi tisti, ki je bil že pri krstu, saj ZCP 893 § 2 pravi: »Primerno je, da je za botra isti, ki je to službo sprejel pri krstu.«

Da nas nekdo izbere za botro ali botra, je gotovo izraz zaupanja v nas. To pomeni, da nas cenijo in so prepričani, da bomo to nalogo vredno opravljali. Pomeni pa tudi, da se je nekaj že porodilo, kar sedaj zahteva, da se utrdi, raste in razvija. Seveda pa naj izbira botra ne bo omejena le na sorodnike, ampak naj zajame tudi tiste, ki so v župniji vključeni v skupine, kot so: bralci, člani molitvene skupine, karitativni delavci itd.

Zanimivo je navodilo, ki pravi, da v pripravi na krst skupaj z duhovniki in diakoni sodelujejo katehisti in drugi laiki; da so redni delivci krsta škofje, duhovniki in diakoni; da v smrtni nevarnosti lahko ali celo mora krstiti vsak vernik, celo vsak človek, ki ima namen Cerkve; naj bo voda naravna in čista, krstilnica ali posoda čista in lepa, kraj krsta pa takšen, da ga lahko verniki vidijo, tako urejen, da lahko sodeluje večje število ljudi in da pri krstniku hranimo velikonočno svečo in naj bo krstno opravilo skupaj na isti dan za vse novorojenčke. V isti cerkvi naj se istega dne brez pravega vzroka zakrament ne obhaja dvakrat (KO-UK 7,11,16,18,25,27).

6.2 Obred sprejema otrok

Izraz gostoljubnosti – sprejeti starše, botre in otroke pri cerkvenih vratih
(Gostoljubnost lahko izrazimo na različne načine. Eden od teh je, da sprejmemo starše, botre in otroke pri cerkvenih vratih, da jim gremo naproti in ne, da jih čakamo pri oltarju. Zato pravi navodilo: »Ko verniki, če je primerno,